

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Tidlig Skilsmisse (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 186.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875154596176/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

De sorte Krager svang sig
Med Skrig op over Skoven.

Der faldt et Skud langtborde –
Og et endnu – ei flere;
Men paa den lyse Hvelving
Steg Solen meer og mere.

Det blev den mørke Aften.
Fra Slottet ned i Dalen
De høie Vindver straalte
Og kasted Lys fra Salen.

Orchestret lød. Mundskjænken
Igjennem gyldne Haller
Med Purpurviin sig trængte
I funklende Krystaller.

Den unge Frøken, yndig,
Skjøn som en Bajadere,
Slap pludselig i Dandsen
Sin sorte Cavaliere.

Hun lyttede, hun hørte –
Hun hørte det alene –
En sagte Lyd langtborde,
Et Trav paa Broens Stene.

Hvor steg og sank de runde,
De liliehvide Skuldre –
Hun hørte ei Trompeten,
Ei Paukens Hvirvler buldre –

Hun kikkede fra Ruden
Ud i det natlig Dunkle –
Hun saac i Slottets Gjenskin
En Hjelm, et Kyrads funkle

I hendes Løb paa Trappen
Guldkammen fløi af Haaret,
Den hele Blomsterfletning,
Hun nylig havde baaret.

Det var ei ham, hun vented.
Med Sorgens Budskab skrevet
I sine mørke Miner
Dragonen bragte Brevet.

Hun rev det fra hinanden –
Hun svimled – faldt som knuset –
Man finder intet Marmor
Deiligere strakt i Gruset.

Det er den aarle Morgen.
Det røde Skjær af Solen
Farver den gamle Frøken,
Som slumrer i Lænestolen.

Ferskentræerne blomstre
Og Mandlerne i Haven;
Men hendes Hud er falmet
Som Alabast paa Graven.

Der staaer et Liigvers skrevet
I Furerne paa Panden,
Og sine blege Hænder
Hun folder i hinanden.